

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. T. H.,**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem
sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava - Vítkovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2022, č. j. OAM-901/ZA-ZA11-HA13-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 6. 3. 2022 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň bylo rozhodnuto, že doplňkovou ochranu nelze udělit pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu.

2. Žalobce má za to, že v jeho případě byly splněny důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 zákona o azylu, neboť v případě vycestování mu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu.
3. Žalobce připomněl, že byl rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 1 To 74/2018 odsouzen za spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 let. V rozporu s § 80 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku byl navíc žalobci uložen trest vyhoštění.
4. Podle žalobce byl žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí povinen přihlédnout k dopadům vydání rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Ve Vietnamu může být za spáchání zločinu, za nějž již byl odsouzen, odsouzen k dlouhodobému trestu odnětí svobody či k trestu smrti.
5. Podle žalobce není možné, i když bylo rozhodnutí vydáno podle zákona o azylu, vydat jej v rozporu s § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek, které nejsou způsobilé zpochybnit správnost napadeného rozhodnutí. Žalobce v průběhu řízení nesdělil žádnou relevantní skutečnost, která by svědčila o tom, že by ve Vietnamu jakkoli uplatňoval svá politická práva a svobody, či že by byl v té souvislosti vystaven pronásledování. Neuvedl taktéž nic, co by nasvědčovalo pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce v ČR žil a o pobytové oprávnění přišel vlastním přičiněním v důsledku páchání závažné trestné činnosti. Pokud se týká nesouhlasu s aplikací § 15a zákona o azylu, odkázal žalovaný na konstantní judikaturu NSS. Z trestního rozsudku vyplývá, že žalobce kromě spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění naplnil rovněž skutkovou podstatu přečinu ohrožování mravní výchovy dítěte, jelikož nezletilý podával alkoholické nápoje a uvedl ji do stavu opilosti, kterého zneužil a vykonal na ni proti její vůli pohlavní styk. Uvedené dle soudu svědčí o žalobcově bezohlednosti, bezcitnosti a pohrdavém přístupu k lidským hodnotám. V souladu s judikaturou NSS poukázal na to, že pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany dopustil vážného zločinu, není třeba zkoumat jednotlivé důvody pro udělení doplňkové ochrany.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 25. 10. 2021 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl, že není členem žádné politické strany a o politiku se nezajímá. O mezinárodní ochranu požádal, protože už nemá vízum, musí odletět, ve Vietnamu je ale hodně lidí nakažených covidem, mnoho jich zemřelo, bojí se, že taky umře. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany následně doplnil, že do ČR přišel podnikat, podnikal zde 5 let, měl pobyt, ale přišel o něj, neboť dostal trest vyhoštění, odsouzen byl za znásilnění a těžké ublížení na zdraví. Ve vlasti neměl problémy se státními orgány.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu ze dne 22. 4. 2021 a informace IOM

ze dne 9. 4. 2021. Součástí spisu jsou rovněž rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2018, č. j. 34 T 2/2018-693 a Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 12. 2018, č. j. 1 To74/2018-783, ze kterých vyplývá, že žalobce byl odsouzen za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a za přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku jednak k trestu odnětí svobody v trvání 6 let a jednak k trestu vyhoštění z území ČR v trvání 5 let.

9. Dne 27. 1. 2022 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se k seznámení s podklady nedostavil.
10. Následně dne 31. 1. 2022 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je legalizace jeho pobytu na území ČR z důvodu pozbytí pobytového oprávnění a obavy z návratu do Vietnamu kvůli onemocnění Covid 19. Žalovaný neshledal důvody pro udělení azylu podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu. Pokud se jedná o doplňkovou ochranu, aplikoval žalovaný § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, podle kterého není možné poskytnout doplňkovou ochranu, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, se dopustil vážného zločinu.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
12. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností. Ostatně, žalobce v žalobě proti neudělení azylu podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu nebrojí.
13. Lze tak souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí azylu, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je v tomto směru správné a zákonné.
14. Pokud se týká aplikace § 15a zákona o azylu, resp. neudělení doplňkové ochrany, ztotožňuje se krajský soud zcela s vypořádáním této otázky žalovaným v napadeném rozhodnutí. V případě žalobce bylo jednoznačně prokázáno, že byl odsouzen za spáchání zvlášť závažného zločinu; dopadá tak na něj bez dalšího vyluka z možnosti udělení

doplňkové ochrany. Nadto se sluší poznamenat, že žalobce v průběhu řízení nikterak neodůvodňoval svou žádost o mezinárodní ochranu obavami z uvěznění ve Vietnamu za skutky spáchané v ČR; tuto námitku uplatnil poprvé až v žalobě. Žalovanému tak ani nebyl dán prostor k tomu, aby se k této otázce v napadeném rozhodnutí jakkoli vyjádřil.

15. Krajský soud v té souvislosti také připomíná závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, č. j. 4 Azs 60/2007-119, SbNSS 2174/2011, podle kterých *„Jestliže v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany bude zjištěn některý z důvodů uvedených v § 15 nebo § 15a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (důvody vylučující udělení mezinárodní ochrany), rozhodne Ministerstvo vnitra o neudělení mezinárodní ochrany; není dále povinno zjišťovat případnou existenci důvodů uvedených v § 12 (důvody udělení azylu) nebo § 14a (udělení doplňkové ochrany) uvedeného zákona.“*
16. K námitce neaplikace § 174a zákona o pobytu cizinců krajský soud uvádí, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany se postupuje podle zákona o azylu a aplikace citovaného ustanovení je vyloučena; jak vyplývá z dikce cit. ustanovení, postupuje se podle něj při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců. Veškeré žalobcovy úvahy tak jsou v přímém rozporu s právní úpravou.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. listopadu 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce